

Pochlovický zvonek

Zpravodaj nejen pro klienty Sociálních služeb v
Kynšperku nad Ohří

Jaro 2016

DpS Kynšperk nad Ohří

Foto: koláž - Pavel Benda

Slovo ředitele

Vážení a milí,

tak budeme mít za sebou pomalu polovinu roku 2016. Budeme-li hodnotit období předchozí, nepodařilo se sice uskutečnit díky počasí tradiční pálení čarodějnic, ale myslím si, že velmi dobrou „náplastí“ na to však bylo vystoupení k oslavě jara v kynšperském kostele Nanebevzetí Panny Marie. A když k tomu přidáme již IV. ročník Dne otevřených dveří, tak to zase nebylo tak špatné. Bohužel ze zdravotních důvodů se akce nemohla zúčastnit paní Yveta Simonová, ale máme příslib, že bychom mohli domluvit náhradní termín, snad někdy v září.

A co nás naopak čeká ? Období léta a předpokládám i krásného počasí. Mohu-li tedy něco popřát, tak pevné zdraví a spokojenost. Načerpejte všichni sílu, jak já říkám: „dobijte pořádně baterky“. Je potřeba využít každého slunečného dne. Všichni klienti, využívejte hojně nabídek akcí našich aktivizačních pracovníků. Vyražte za rodinou či blízkými a není-li to možné, zavítejte do parku, vypěstujte něco ve vaší nové „mobilní zahrádce“, jeďte na plánovaný výlet, relaxujte či rozjímejte v krásné modlitebně. Všem přeji klid a pohodu a celé firmě jen kvalitní profesionály, kteří mají srdce otevřené a ne ty, kteří se cítí dotčení či zneuznalí....

Zprávy z domova a okolí.....

71 let od konce 2. světové války...

Osvobození města Kynšperka nad Ohří si připomněli v pondělí 6. dubna místní obyvatelé. Průvod s hudbou a mažoretkami dorazil k památníku padlých v boji proti fašismu v Chebské ulici. Zde drželi čestnou stráž ozbrojení členové Justiční stráže a také skauti z místního oddílu. Za zvuků smuteční hudby byly položeny květiny zástupci města, policie i vojenských složek a představitelů spolků. Ve své řeči připomněla místostarostka města Štěpánka Neubergová válečné události. „A já si vážím toho, že jsme se zde dnes sešli, abychom se poklonili všem těm, kteří své životy neváhali obětovat a tak jim poděkovali. Nechceme a nemůžeme připustit, aby nastupující generace zapomněla na tuto historii. Vždyť každá válečná oběť měla konkrétní tvář, vlastní osud a nezcizitelné právo na život. Květinami, které jsme zde položili, chceme vzdát hold všem lidem, kteří během válečných let umírali ať už ve vojenských uniformách, vězeňských mundůrech nebo v civilních šatech. Chceme jim tímto způsobem vzkázat, že nezapomínáme a jsme jim vděční za život v míru,“ uvedla ve své řeči Neubergová. Poté byla držena minuta ticha a zazněla státní hymna. Průvod se pak odebral do parku u kostela k pomníku amerických vojáků. Pietní akt provázela také modlitba za všechny oběti. Pamětník Jaroslav Makrot připomněl události šestého května 1945 v regionu. Svůj projev poté přednesl také starosta města Tomáš Svoboda.

KYNŠPERK - PROBĚHLY OSLAVY OSVOBOZENÍ MĚSTA

Foto: Veterán Club nám poskytuje a jezdí s námi americkými a ruskými vozy. Jsme za to rádi a samozřejmě zpestří průvod městem“ popsal Svoboda.

„N oslavy byli pozváni zástupci americké ambasády. Pozval jsem nového ruského konzula, který sídlí v Karlových Varech. Přišli zástupci armády, zástupci vězeňské služby, státní policie a Svazu protifašistických bojovníků, kteří se zúčastňují pravidelně každý rok, dále zástupci Společnosti přátel USA a církve.“ uvedl starosta města Kynšperk Tomáš Svoboda.

Foto: Kladení věnců k pomníku vojákům americké armády - zástupce velvyslanectví USA Eric Bolton

„Je to 71 let, co byla tato země osvobozena od nacistického útlaku. Jenom pomocí společného úsilí spojeneckých národů jsme byli schopni porazit tyranii, která potlačovala demokracii a svobodu. Američtí vojáci, letci i námořníci byli mezi těmi, kteří bojovali proti nacistickým utiskovatelům a mnoho z nich zaplatilo cenu nejvyšší,“ připomněl Eric Bolton z americké ambasády.

Foto: Kladení květin k pomníku obětem války .

Můžeme se začít těšit ...

Náš domov bude mít nové přírůstky.

1. dubna se narodili kozí bratři

Tomáš s Jonášem.

Tato kůzlata se narodila bez sacího reflexu a tak naší kolegyni Martě Buralové nezbylo nic jiného, než se jich ujmout a dělat jim druhou mámu.

„Původně měla být „jedlá“. Ale po týdnu, kdy jsem je měla v ložnici, vstávala a krmila je každé dvě hodiny,

i v noci, jsem se rozhodla dát je domovu darem. Věřím, že našim klientům udělají velkou radost.“

Jarní koncert napříč žánry ...

„Moc děkujeme Milušce Pospíšilové a jejím spoluhradebníkům za krásné nedělní "jarní zpívání" v kynšperském kostele Nanebevzetí Panny Marie dne 17.4. Myslím, že se akce velmi líbila a věříme, že právě takovéto recitály mohou přilákat i další návštěvníky a posluchače. Velký zájem o poměrně nenáročnou akci z pohledu technického zabezpečení, akustika a výběr písní určitě všechny přítomné dobře naladil a doufáme, že se máme za rok zase na co těšit.“

Za klienty Sociálních služeb, p.o., sebe i ostatní příchozí Mgr. Jiří Hrubý

I pro nás bylo zpívání v kostele ctí a opravdu silným zážitkem, protože někdy bylo nad lidské síly udržet tón dojetím. Děkujeme všem, kteří jste se přišli zaposlouchat do tónů hudby od 17. století až po současnost, těm, kteří nám pomohli s realizací koncertu a konec konců i těm, kteří nám v tom nebránili.

M. Pospíšilová

Botas.... Braně Orientační Turistická Automobilová Soutěž. Ač se soutěž za ty roky hodně změnila a letošní ročník byl opravdu náročný, podstata zůstává stejná – nejde o rychlost, ale o zručnost, obratnost, vtip, znalosti, orientaci v mapě a řidičské dovednosti.

Již 34. ročník pořádala skupina místních nadšenců v čele s Jiřím Roubínkem a pravidelná účast více jak 20 posádek je důkazem oblíbenosti soutěže, která je jednou ze „stálic“ v Kynšperku nad/Ohří.

A svou trochou do výsledkové listiny všech ročníků opět promluví i naše zařízení....celkově 1. místo letos získala posádka složená i ze dvou našich kolegů – jako řidič uspěl šéf úseku majetku investic A. Pospíšil a aktivním členem posádky byl i ředitel organizace J. Hrubý.

Pánové, věřili jste že obhájíte loňské prvenství i letos?

Do vyhlášení výsledků jsme tomu vůbec nevěřili, že by jsme to loňské prvenství obhájili.

Jaký jste k tomu měli důvod, že jste si nevěřili?

Letošní závod byl mnohem náročnější po fyzické stránce. Když sečteme naše léta, je nám dohromady 214 let (součet věku celé posádky) tudíž jsme vlastně nejstarší a dovedete si představit jak takto „životem nabuzení junioři“ skáčou „pouhých“ pětatřicet metrů v pytli? A navíc tři v jednom /tři osoby v jednom velkém pytli/? Musím přiznat, že někteří z nás měli „smrt na jazyku“.

A co se Botasu týká, máte nějaké plány na příští rok?

Jasně, že půjdeme obhajovat potřetí. Kdyby se to podařilo, byli bychom první v historii závodu, kdo dal prvenství třikrát po sobě. Původní záměr byl, jezdit do 250-ti let, ale ta dvě vítězství za sebou, nám trochu narušila plány.

Zkusíme bojovat o prvenství i příští rok a podle výsledku uvidíme, co dál.

Třeba začneme jezdit jen tak, pro legraci.

Foto: Vítězná posádka 34. ročníku /zleva/ Jiří Hrubý, Jiří Rozsnyaki, Ladislav Sadílek, Antonín Pospíšil.

Vítězné doutníčky...

...kluci, co se stane, když sečtu váhu...

...když plaveš, stoupne voda...

Ve čtvrteční jarní den si vyjeli klienti ze Zámečku do Chebu, kde shlédli výstavu „Hurá do školy“. Vystavené exponáty jim připomněly jejich vlastní školní léta. Pak následovalo posezení v cukrárně, které má vždy úspěch. Cestou zpět do domova ještě přišlo na řadu nakupování muškátů, které si klienti sami zasázeli do truhlíků a ozdobili budovu Zámečku.

Soňa

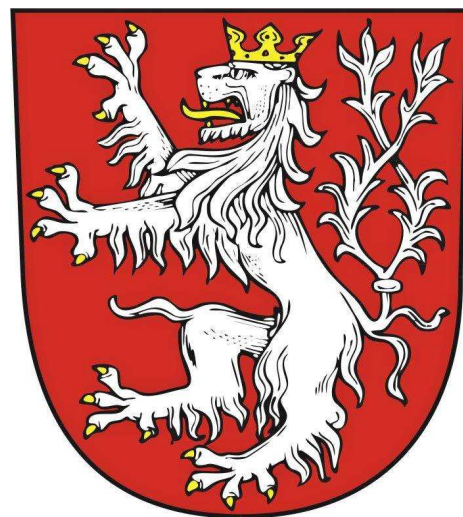
Mezi našimi klienty je velmi oblíbená canisterapie, ze které se těší nejen na jaře, ale po celý rok.

Pan Stránský přivedl své dva velké leonbergry - Káju a Jarouška a také malého křížence Lađu. Senioři se pomazlili s velmi velkými a dobromyslnými psy. Těm, kteří leželi, přišla „psí návštěva“ přímo na pokoj, malý Laďa rovnou do postele. Tito naši čtyřnozí přátelé jsou tu velmi vítáni a vždy vykouzlí úsměvy na tvářích našich seniorů.

Poznáváme Kynšperk nad Ohří a přilehlé okolí... III. Díl královské město - Kynšperk

První zmínka z historie našeho města se jménem Kynšperk (v latinském originálu Cuningberch) je známa od roku 1232. Záměr, založit město při západní české hranici na staré obchodní cestě, se rozhodl král Václav I. prostřednictvím kláštera řádu premonstrátů v Doksanech. V listině povolil vybudovat město s právy, užívanými i jinými městy v Českém království a výročním trhem.

Výročním trhem se rozumí ekonomicko-společenská akce pořádaná na základě výsadního práva uděleného panovníkem, který je většinou uděloval při povyšování vesnice na městečko. Trh se konal jednorázově (například kolem Velikonoc), v období, jež stanovovalo dané privilegium. Délka konání trhu dosahovala třeba i jednoho týdne. Trhů se účastnili i obchodníci přijíždějící na něj z větších vzdáleností či nabízející běžně nedostupné zboží (třeba látky, stuhy, pentle potřebné pro dívčí kroje, dále kožišníci, obuvníci, řešetáři a další).

Foto: Zakládací listina města z roku 1232 je uložena v Národním archivu v Praze. Je vydána králem Václavem I. a je nejstarší dochovanou zakládací listinou s lokací / tj. přesným určením místa/ v ČR.

K založení města došlo v okolí kopce zvaného Cuningberg (Královská hora). Archeologické nálezy dokazují, že k pokusu o založení města došlo na ostrohu nad soutokem potoků Malá a Velká Libava, poblíž dnešního Libavského Údolí, nikoliv na území dnešního města. Pokus doksanského kláštera kolonizovat výšinu selhal. Zřejmě proto premonstrátky z Doksan vrátily pozemky zpět králi. Vzhledem k nutnosti ochránit západní hranice státu a obchodní stezku, vedoucí do tehdy ještě německého Chebu podél řeky Ohře, se k myšlence založit na tomto místě město vrátil král Přemysl Otakar II. Na vrchu Cuningberg (dnes nazývaném Zámecký vrch) je v 60. letech 13. stol. založena pevnost sloužící ke strážní službě nad obchodní stezkou. A v podhradí, v místech, kde je dnešní náměstí Míru, záhy vzniká město sloužící jako hospodářské zázemí hradu. Více než padesátce okolních vsí připadla povinnost sloužit při obraně pevnosti (tzv. služebná manství).

Na vrcholku Zámeckého vrchu vznikl patrně méně rozlehlý hrad. O jeho přibližné podobě si můžeme učinit představu až z daleko pozdějších zpráv. Patrně jej můžeme již od počátku spojit s dnešním Zámeckým vrchem zřetelně vystupujícím nad rovinatým okrajem Chebské pánve a vytvářejícím útvar, který představoval první výrazný bod na území českého panovníka, ozdobeného od roku 1198 trvale titulem krále.

..takto měl vypadat hrad na konci 16.století podle Antona Gnirse, který kresbu zhotovil při svých výzkumech v roce 1928.

Stav kynšperského hradu po skončení přestavby zachytil popis z roku 1543 zaznamenaný v soudobé loketské městské knize. Podle něj lze zrekonstruovat jeho přibližnou podobu /viz. foto/

Město Kynšperk vzniklo jako královské město, na jehož území působily šlechtické rody od Plankarů na přelomu 13. a 14. století až po rod Šliků. O Plankarech máme nejstarší zmínku z 22.9.1290, kdy šlo o spor mezi Křížovníky s červenou hvězdou a Cisterciáky z Waldsassenu. Kynšperku je Přemyslem uděleno také hrdelní právo /označovalo v době feudální soudní pravomoc uložit trest smrti/, kterému podléhalo 40 okolních vesnic. V roce 1364 uděluje císař Karel IV. Kynšperku městské právo a též právo postavit kolem vnitřního města dřevěné hradby. K rozvoji města pomohlo i rozhodnutí Václava IV. z roku 1406, kterým umožnil usazování kolonistů v Kynšperku i okolí. Čeští králové používali svůj majetek často jako zástavu. Poprvé byl Kynšperk zastaven za půjčku 300 kop grošů v roce 1408 a pak byl téměř nepřetržitě zastavován. V roce 1426 Endréši staršímu ze Štampachu. V 2. polovině 15. století se rod Štampachů dostal do sporu se šlechtickým rodem Šliků, který díky věrné službě Zikmundovi získal rozsáhlá území po celé Evropě a ovládl i téměř celé Loketsko. Po smrti Kašpara ze Štampachu v roce 1479 vyústil spor v ozbrojený konflikt. Šlikům se podařilo hrad a město dobýt a značně vyplenit a tak se Štampachové rozhodli hrad raději předat svému spojenci, členu v té době mocného rodu Gutštejnů, Jetřichovi z Gutštejna. Gutštejnové po čase upadli v nemilost a zhoršenou finanční situaci vyřešili přepuštěním Kynšperka bohatnoucím Šlikům. Po převzetí Kynšperka do zástavní správy zahájil Sebastián Šlik rozsáhlejší přestavbu hradu. V dalších stavebních úpravách pokračoval Albrecht Šlik, za něhož byly úpravy pravděpodobně dokončeny. Šlikové si Kynšperk podrželi až do roku 1548, kdy se navrátil pod přímou pravomoc panovníka. Ovšem králové potřebovali peníze, a tak město po celé 16. století putovalo z jedné zástavy do druhé. Přínosem této doby bylo udělení práva vařit pivo (r. 1595). Později značně poškozený kynšperský hrad již neskýtal podmínky pro pobyt panstva, a tak se pozdější majitelé Metternichové rozhodli vystavět ve městě nový vrchnostenský objekt, který by sloužil jim i správě jejich zdejšího panství.

Panský dům postavili roku 1586 v jihozápadní části náměstí, jehož původní prostor tím značně zmenšili. Opuštěný hrad se poté změnil v ruinu, v níž ještě nějaký čas sloužil sklep, ale její zdivo bylo postupně rozebíráno ke stavebním účelům.

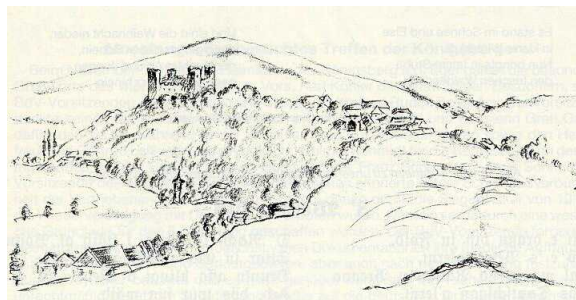
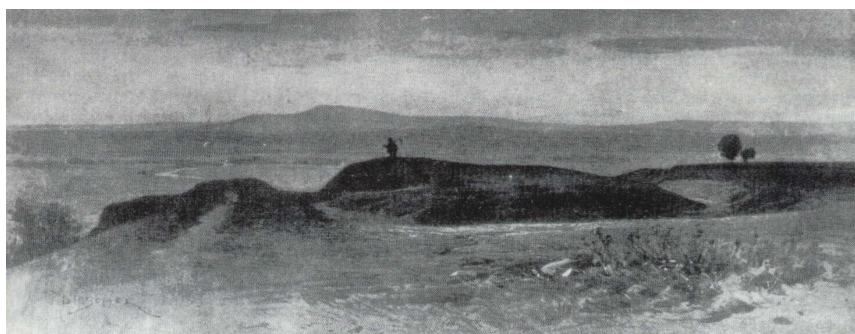

Foto: S. Protz, volná fantazie 1630

1895-1905, A. Sedláček

Foto: Rok 2006 - Pohled z hasičské věže na místo, kde v minulosti stával hrad, dnes je tu jen hradní příkop .

www.kynšperk.cz

www.mistopisy.cz

www.encyklopediecr.eu

750 let města Kynšperka nad Ohří 1232-1982

fotky zapůjčil Čeněk Malý

Alt-Königsberg 1725

M. Pospíšilová

Gratulujeme

našim klientům, kteří na jaře oslavili svá životní
jubilea ...

Džupajová Dana

Fenclová Růžena

Fraňková Marie

Janecová Anna

Jaroš Jaroslav

Lintemerová Vlasta

Pauerová Karla

Žáková Jaroslava

Foto: Jubilantka paní Marie Fraňková s panem ředitelem Jiřím Hrubým .

*K Vašm narozeninám jen to krásné,
protože co je krásné, je i vzácné.
Lásky a radostí ať máte nejvíce,
protože život bez nich je jak knot bez svíce.
Peníze jsou také potřeba,
ale ke štěstí jich tolik netřeba.
Že jste o rok starší, komu to vadí,
vždyť Vás máme pořád všichni rádi.
Snad tohle naše přáníčko
potěší Vaše srdíčko!*

Paní Jaroslava Žáková s květinou, se kterou jí přišla gratulovat rodina.

Foto: ->

Paní Lintemerová Vlasta s gratulanty Jiřím Hrubým a Jiřinou Vaculovou.

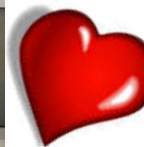
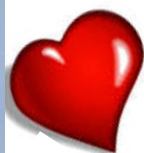

Foto: vlevo - Devadesáté narozeniny pana Jaroslava Jaroše s rodinou /vpředu/ a zaměstnanci ss-p.o. zleva – Iva Jirásková, Hana Jungwirthová, Jiří Hrubý, Věra Paulusová a Naďa Náhlíková. vpravo – Dana Džupajová s neskryvanou radostí z trička s Karlem Gottem

Jaro...(zastarale *vesna*) je jedno ze čtyř ročních období. Jarními měsíci jsou březen, duben a květen. V mírném pásmu se vyznačuje začátkem vegetativní aktivity rostlin a zvýšením aktivity živočichů. Prodlužují se dny a začíná se oteplovat.

Museli jsme využít prvních jarních paprsků k práci na skalce, po dlouhých zimních dnech to byla příjemná změna a navíc, skalka už to velice potřebovala.

Výsledek stojí za to ...

Jak cvičit jemnou motoriku ...

- konečkem palce se postupně dotýkat konečků ostatních prstů (prsty se zdraví), to samé druhou rukou, oběma rukama
- postupně vztyčovat prsty pravé nebo levé ruky ze zavřené pěsti
- ukazováček, prostředníček střídavě ťukají do stolu (hrajeme na klavír), pravou, levou, oběma současně
- namotáváme klubíčko vlny /pravou rukou, levou rukou/
- navlékáme korálky
- hrajeme si s plastelínou

Je velice milé, když se zapojí i rodina :-)

Každá aktivita by měla být podmíněna tím, aby člověk chtěl, uměl a mohl činnost provádět. Cokoliv člověk vezme do ruky, prohlíží, obrací, přesunuje, kreslí nebo skládá, cvičí pohyblivost prstů i ruky. Při těchto činnostech nezahálí ani mozek, člověku se zlepšuje nálada a probouzí se chuť do dalších „dobrodružství“.

...ať už nám bude osud nakloněn nebo ne, „mobilní zahrádky“ BUDOU...

Taková byla poslední slova ze zimního Zvonku 2015/2016 – připravujeme... Tento nápad byl zařazen do projektu „Plníme přání seniorům“ ve kterém dostaly zelenou jiné nápady a tudíž zůstalo na vedení domova, aby oslovilo širokou veřejnost. Podařilo se a akce mobilní zahrádky byla realizována za pomoci finančních příspěvků těchto dárců : obec Bukovany,, Chlum Svaté Máří, Kaceřov, město Březová, Habartov, Kynšperk nad Ohří dále Sokolovská uhelná a.s. Sokolov, TV Západ a Karolina Vesecká.

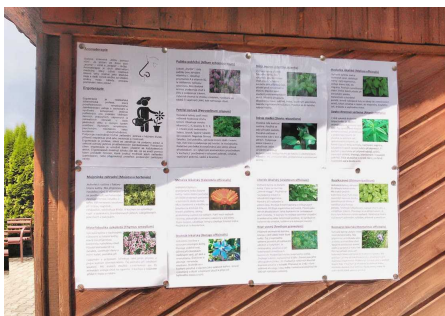
Paní Karolina Vesecká byla naší klientkou a podílet se na realizaci tohoto projektu, bylo jejím výslovným přáním.

Na stavbě se podílela: fy Ing. Miroslav Pivoňka – Nábytek.

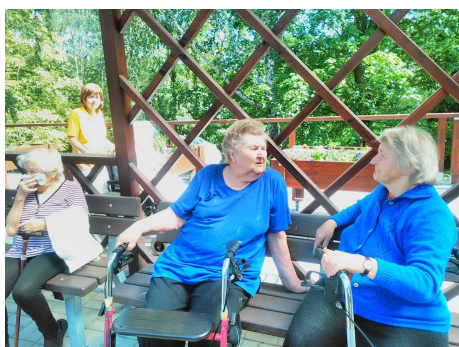
Všem výše jmenovaným moc děkujeme.

A takhle vypadá výsledek. Pravda, trochu jsme při dokončování relaxačního koutku s mobilními truhlíky spěchali, abychom je stihli slavnostně otevřít 28. května 2016, kdy se v domově konal den otevřených dveří. A tak musela přijít na pomoc „aktivizace“. Nic méně projekt je úspěšně dokončen a můžeme se chodit kochat, zalévat, relaxovat na krásně barevné a voňavé místo v našem domově.

Na informační tabuli je popsáno využití námi pěstovaných bylinek jak v kuchyni, tak k léčebným účelům.

Den otevřených dveří...

Završením jara v našem domově byl 28. květen, Den otevřených dveří. U této příležitosti byly slavnostně otevřeny mobilní zahrádky, o nichž poskytla rozhovor do TV Západ autorka Jana Filipová.

Po té se mohl program rozjet v plném proudu. Pekly se vuřty na grilu, čepovalo pivo, limo. Něco sladkého na zub, bylo k dostání u naší Zdeničky (kantýna). Zkrátka všechno běželo, jak mělo.

Hudební program zahájila kapela Marka Bubenčíka Šarkani s písněmi „božského Káji“ (Karel Gott), H. Vondráčkové a dalších, při nichž si naši klienti zazpívali a zavzpomínali na mladá léta.

Foto: Jana Filipová s reportérem TV Západ

Foto: Vojta Lukáč a Marek Veselý grilují vuřty

Následně předali Šarkani pomyslné žezlo mažoretkám z Kynšperka nad Ohří, které nás potěšili nejen svým tanečním uměním, ale i svými úsměvy.

Majorettes vznikly v roce 1974 a od roku 1980 je choreografkou a trenérkou paní Mgr. Jaroslava Danešová, pod jejímž vedením patří kynšperské mažoretky ke špičce v České republice i v Evropě.

Během své historie mažoretky nesčetněkrát reprezentovaly naše město na FIJU Cheb, Kmochově Kolíně a FEDU Štětí.

Mnohokrát navštívily Francii a SRN. V Itálii vystupovaly v Římě i na Sardinii. Přestavily se v Anglii, Švédsku, Španělsku, Holandsku, Belgii, Švýcarsku, Maďarsku a Chorvatsku. Letos je čeká cesta do země vycházejícího slunce, Číny.

Loňského roku byla zlatým hřebem skupina Schovanky, letos přijal pozvání zpěvák a podnikatel Viktor Sodoma. Viktor pochází z umělecké rodiny, tatínek František Viktor Sodoma byl známým českým výtvarníkem, jenž společně se svojí manželkou Vlastou spoluzakládal pražskou kavárnu Reduta. Odtud se také znal s Jiřím Suchým, který mladému Viktorovi zajistil angažmá v Divadle Semafor. Po úvodním semaforském období nastala éra bigbeatová a Viktor se stává jedním z průkopníků české rokenrolové a bigbeatové éry 60. let 20. století. Zpíval ve skupinách Flamengo a The Matadors. Tato éra končí s příchodem normalizace v roce 1968.

Semafor, kde začal spolupracovat s Václavem Zahradníkem a zpívat jednoduchou pop-music v kapele Františka Ringo Čecha. V současné době se věnuje podnikání a vystupuje pouze příležitostně v různých revivalově zaměřených programech a v Semaforu. Vystoupení pana Sodomy mělo

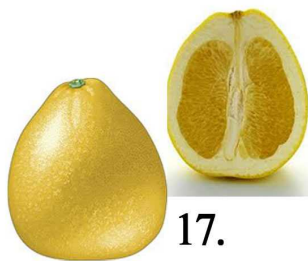
úspěch i v našem domově, kdy si klienti opět zavzpomínali, zazpívali i zatančili. Po koncertě byla autogramiáda, o níž byl mezi návštěvníky též veliký zájem. Závěrem si dovoluji popřát všem krásné léto a ještě jednou poděkovat sponzorům, jmenovitě uvedených v článku „mobilní zahrádky“.

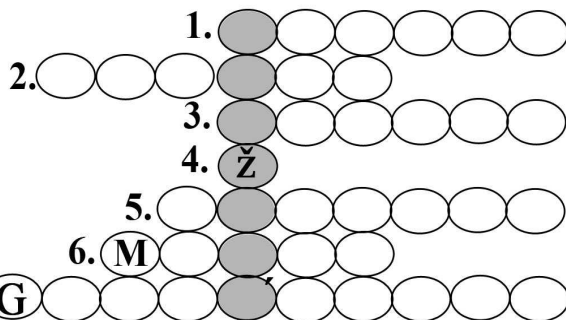
M. Pospíšilová

Pro milovníky křížovek a hlavolamů 2.

17.

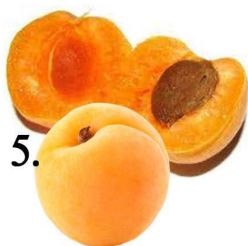
14.

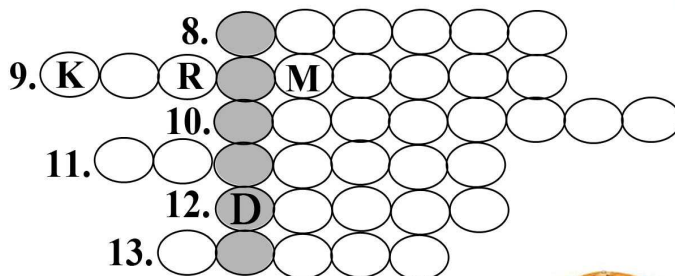
11.

13.

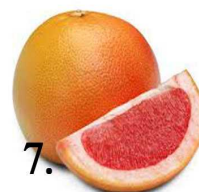
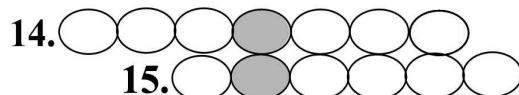
5.

V

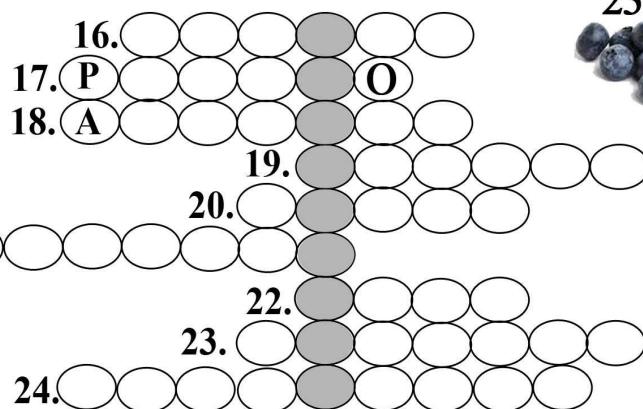
1.

7.

18.

23.

24.

8.

10.

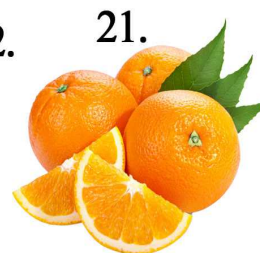
6.

9.

12.

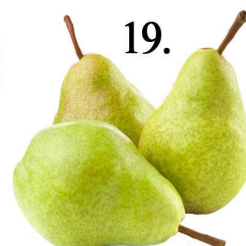
21.

16.

3.

19.

22.

15.

20.

Řešení: Mražené jahody se šlehačkou.